

PAPA FRANJO

Božja građevina

*Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji
u nedjelju 9. studenoga 2014.*

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas je liturgijski spomen Posvete lateranske bazilike. To je rimska katedrala a tradicionalni naziv bazilike je "Majka svih crkvi grada i svijeta". Izraz "majka" ne odnosi se toliko na sveto zdanje bazilike, koliko na djelo Duha Svetoga koje se u tom zdanju očituje, a plodno je po službi rimskog biskupa, u svim zajednicama koje ostaju u jedinstvu s Crkvom kojom on predsjeda.

Svaki put kada slavimo posvetu neke crkve, sjećamo se egzistencijalne istine kako je materijalni hram sagrađen od opeke znak žive Crkve i djelatne povijesti, to jest "duhovnoga hrama", kako kaže apostol Petar, kojem je sâm Isus "Kamen živi što ga, istina, ljudi odbaciše, ali je u očima Božjim izabran, dragocjen" (1 Pt 2, 4-8). Isus je u današnjem evanđelju, govoreći o hramu, otkrio jednu potresnu istinu: naime da Božji hram nije samo zdanje sagrađeno od opeka, već je njegovo vlastito tijelo, izgrađeno od živoga kamenja. Svaki kršćanin, po krštenju, ugrađen je u tu "Božju građevinu" (1 Kor 3, 9), štoviše postaje Crkva Božja. Duhovno zdanje, Crkva zajednica ljudi posvećenih Kristovom krvlju i Duhom Gospodina uskrsloga, traži od nas dosljednost u vjeri i da u svom životu svjedočimo Krista. To nije lako – kao što znamo – ta dosljednost u životu između vjere i svjedočanstva, ali trebamo napredovati i ostvarivati tu dosljednost u svakodnevnom životu. "To je kršćanin", ne toliko zbog onoga što govori, nego zbog onoga što čini, zbog načina na koji se ponaša. Ta je dosljednost milost Duha

Svetoga, za koju moramo moliti. Crkva u počecima svoga života i svoje misije u svijetu, nije bila ništa drugo već zajednica osnovana zato da ispovijeda vjeru u Isusa Krista Sina Božjega i Otkupitelja čovjeka, a ta je vjera ljubavlju djelotvorna. To dvoje ide zajedno! I danas je Crkva pozvana biti u svijetu zajednica koja, krštenjem ukorijenjena u Kristu, ponizno i hrabro ispovijeda vjeru u njega, svjedočeci je u ljubavi. Ljubav je izražaj vjere, a vjera je objašnjenje temelja ljubavi. Tome osnovnom cilju moraju biti usmjereni također institucionalni elementi, pastoralne strukture i tijelâ; tome osnovnom cilju: svjedočiti vjeru u ljubavi. Ljubav je upravo izraz vjere a vjera je objašnjenje i temelj ljubavi.

Današnji nas blagdan poziva razmišljati o zajedništvu svih crkava, to jest te kršćanske zajednice, po analogiji potiče nas da se zauzmemo da čovječanstvo prevlada zidove neprijateljstva i ravnodušnosti; da gradi mostove razumijevanja i dijaloga, da se od čitavog svijeta stvori obitelj narodâ, međusobno pomirenih, bratskih i solidarnih. Tog novog čovječanstva Crkva je znak i predokus kada živi i širi svoje svjedočenje evanđelja, poruke nade i pomirenja za sve ljude.

Zazovimo zagovor Presvete Marije, da nam pomogne, poput nje, postati "hram Božji", živi hram njegove ljubavi.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

prije 25 godina, 9. studenoga 1989., pao je Berlinski zid, koji je toliko dugo dijelio grad na dva dijela i bio simbolom ideološke podjele Europe i čitavoga svijeta. Pad se dogodio iznenada, ali je omogućen dugim i napornim zalaganjem tolikih osoba koje su se za to borile, molile i trpjele, a neki su čak žrtvovali i vlastiti život. Među njima ulogu protagoniste je imao sveti papa Ivan Pavao II.

Molim da se uz Gospodinovu pomoć i suradnju svih ljudi dobre volje sve više širi kultura susreta, koja može srušiti sve zidove koji i dalje dijele svijet, te da se više nikada ne dogodi da se nevine osobe progoni pa čak i ubija zbog njihova vjerovanja i njihove religije. Tamo gdje postoji zid, srce je zatvoreno. Trebaju nam mostovi, ne zidovi!